

Fitxa tècnica

Guió Ari Folman **Música** Max Richter **Fotografia** Animació **Interpretació** Animació **Durada** 92 min **Gènere** Animació per a adults **Distribuïdora** Les Films d'Ici **Llengües** Hebreu, àrab, alemany i anglès, amb subtítols en espanyol **+13 anys**

Sinopsi

Pel·lícula d'animació israeliana que retrata mitjançant dibuixos impactants la fragilitat de la memòria, l'oblit i el paper que com a militar li va tocar jugar al seu director i guionista Ari Folman a la guerra del Líban a principis dels anys vuitanta. (lahiguera.net)

Crítica

'Vals con Bashir', el trauma etern de la guerra

El 23 d'agost de 1982, el candidat Bashir Gemayel és elegit president del Líban. En aquell moment, el Líban experimentava una guerra civil profundament complexa i sagnant (1975-1990) i Bashir era un important líder militar i polític amb un fort carisma. El 14 de setembre de 1982, Bashir i 26 persones més van morir en un atemptat amb cotxe bomba a la seu de la falange libanesa a Achrafieh, un districte cristià de Beirut, pocs dies abans d'assumir el càrrec, i va sumir el conflicte araboisraelià en una altra de les dotzenes d'espivals de caos que ha travessat la regió.

Produïda el 2008 per Bridgit Folman Film Gang, Les Films d'Ici i Razor Film Produktion, **Vals con Bashir** és gran cinema d'animació israelià guardonat i aclamat per la crítica a tot el món i guanyador de nombrosos premis.

El seu estil narratiu segueix el format de l'anomenat "docudrama", que ve a ser la presentació d'una història (de ficció o basada en fets reals) explicada com si fos un documental, o amb una forta influència d'aquest model. L'exhibició, distribució i comercialització de la pel·lícula van ser prohibits al Líban.

Va ser la carta de presentació internacional d'Ari Folman, qui (curiosament) a més de ser escriptor i director de la pel·lícula, també n'és el protagonista, un excombatent de l'exèrcit israelià que s'adona que no pot recordar res sobre el període que va passar a l'exèrcit quan tenia uns 19 anys, durant la guerra civil libanesa. Intenta ajudar el seu millor amic, Miki León, atordit per constants i interminables malsons que estan directament relacionats amb el trauma i els moments viscuts durant el conflicte. Intrigat, Folman es proposa no només trobar respostes per ajudar el seu amic, sinó també comprendre el que li va passar a la seva ment i per què va esborrar records que probablement van ser tan impactants per a ell.

Visualment la pel·lícula és impecable, ha estat completament animada per ordinador en una tècnica similar a la rotoscòpia, en què els enregistraments i fotos es tornen a dibuixar en programari de dibuix i animació directament sobre l'original. Els efectes d'ombreig (imatges 3D i objectes renderitzats perquè semblin dibuixos bidimensionals) s'utilitzen profusament, però sempre en absoluta harmonia amb tot el treball manual presentat a la pantalla. I parlant de l'animació en si, és fluida i amb elements ben connectats i establerts, a més de tenir una forta influència realista.

Una cosa que cal tenir en compte és l'ús de la paleta de colors. La majoria de les escenes estan acolorides deliberadament amb tons de fort contrast, ja que totes coincideixen exactament amb els aspectes psicològics o emocionals que afecten els personatges involucrats en les escenes. [...]

Un altre element brillant és la magnífica banda sonora de Max Richter, instigadora i profunda, així com els genials efectes sonors que componen tota la producció. Destaquen també les cançons seleccionades com a 'This is Not a Love Song' de la banda anglesa PiL.

Però el que fa especial **Vals con Bashir** és el seu enfocament diferenciat del conflicte. A les pel·lícules de guerra nord-americanes, els soldats solen ser retratats amb prominència i virilitat, i amb una actuació gairebé gloriosa. Aquí no. Aquí, els soldats senten por, culpa, vergonya, desànim, crisis existencials i traumes irreversibles. Éssers humans immersos en un buit estrany i enganxós, buscant alguna cosa enmig d'aquesta guerra en què acaben perdent el sentit de l'existència com a ésser humà. Al contrari del que es veu normalment a les produccions majoritàries, cap dels personatges de **Vals con Bashir** és del tipus en què l'espectador voldria convertir-se o inspirar-se, sinó persones reals dels esdeveniments de guerra i postguerra, amb els seus dimonis interns i fantasmes que certament mai seran expulsats de les seves breus vides.

La història de **Vals con Bashir** no es refereix exactament a la guerra civil del Líban, sinó que se centra només en el període específic entre la mort del candidat electe Bashir Gemayel i, posteriorment, la massacre de Sabra i Xatila.

La pel·lícula tampoc no té por ni timidesa a retratar res: escenes d'acomiadament, mort, nuesa i fins i tot sexe explícit es mostren sense la més mínima cerimònia, destacant la característica de mostrar la fredor de la devastació que no només la guerra en si provoca en la vida de les persones, sinó les conseqüències directes i indirectes.

Durant la recerca de respostes de Folman, apareixen diverses entrevistes amb excombatents, psicòlegs, periodistes i persones que van participar en el conflicte durant el període que es retrata a la pel·lícula, donant una profunditat a la història i a l'absurd que només un gran documental podria oferir.

“Vals con Bashir”: festivals i premis principals

46 premis i 63 nominacions

Nominada a l'Oscar: millor pel·lícula de parla no anglesa

Globus d'Or: millor pel·lícula de parla no anglesa

Premis Annie: 4 nominacions, incloent-hi millor llargmetratge i millor direcció

2 nominacions als BAFTA: millor pel·lícula de parla no anglesa i animació

Cercle de Crítics de Nova York: nominada a millor pel·lícula animació i millor documental

Nominada a la Palma d'Or al Festival de Canes

Festival de Gijón: millor direcció artística

Associació de Crítics de Los Angeles: millor llargmetratge d'animació. 2 nominacions

Critics' Choice Awards: millor pel·lícula de parla no anglesa. 2 nominacions

Premis Cèsar: millor pel·lícula estrangera

Associació de Crítics de Chicago: nominada a millor film d'animació

Associació de Crítics de Boston: 2 nominacions, incloent-hi millor pel·lícula de parla no anglesa

British Independent Film Awards (BIFA): millor pel·lícula internacional independent

Sindicat de Directors (DGA): millor director/Documental

Sindicat de Guionistes (WGA): millor guió en documental

Premis David di Donatello: nominada a millor film de la Unió Europea

Ari Folman

Filmografia com a director

HorseBoy (preproducció)

2021 *¿Dónde está Anne Frank?*

2013 *Robin Wright in El congreso*

2008 *Vals con Bashir*

2001 *Made in Israel*

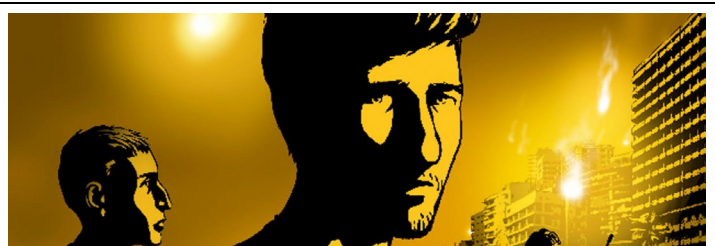
1996 *Clara Hakedosha*

1991 *Comfortably Numb* (curtmetratge)

Biografia

Ari Folman (1962) és un director de cinema, guionista i compositor israelià. Amb 19 anys, va ser testimoni presencial de la matança de Sabra i Xatila en formar part de les Forces de Defensa Israelianes, un fet que posteriorment va incidir en la pel·lícula que ell mateix va dirigir i va escriure i va arribar a guanyar un Globus d'Or el 2008, *Vals con Bashir*.

Organització:

En conveni amb:

Ajuntament de
Sant Feliu
de Llobregat

